

ת"פ 41452/08/15 - מדינת ישראל נגד חיים מלצר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41452-08-15 מדינת ישראל נ' מלצר

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם חיים מלצר

ב"כ המאשימה: עו"ד מוסא עבאס

ב"כ הנאשם: עו"ד דותן דניאלי

פסק דין

כללי

1. ביום 23.11.16, נקבעה אשמתו של הנאשם על פי הודאתו בכתב האישום, בביצוע עשר עבירות זיוף בכוונה לקבל דבר במרמה, עשר עבירות שימוש במסמך מזויף ועשר עבירות קבלת דבר במרמה. הנאשם סבל מפריקות כתף חוזרות שהחלו בעת שירותו הצבאי. במהלך שנת 2013, הנאשם היה בביקור אצל רופא וקיבל ממנו סיכום ביקור. הנאשם זייף את סיכום הביקור, כך שייראה כאילו מדובר במרשם ל- TRAMADOL, תרופה ממשפחת האופיאטיים, משככת כאבים וממכרת. בין החודשים אוקטובר 2013 ומאי 2014, בכעשרה מועדים שונים, הנאשם זייף מרשמים כאמור לעיל בכך ששינה את התאריכים הרשומים עליהם, הציג את המרשמים המזויפים בבית מרקחת במעלה אדומים וקיבל תמורתם את התרופה.

2. הנאשם הודה בכתב האישום ללא הסדר טיעון וביקש כי טרם ארשיע אותו, אורה על הכנת תסקיר מבחן בעניינו שיבחן, בין היתר, גם את שאלת ההרשעה.

3. תסקיר המבחן שהוגש ביום 11.5.17, מלמד כי הנאשם, שהוא בן 33, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר עם משפחתו ועובד בחברת תרופות כטכנאי תרופות. הנאשם נולד וגדל בברית המועצות ועלה לארץ לבדו בגיל 17, התגייס לצה"ל ושירת כמאבטח מתקנים. במהלך שירותו הצבאי פרק הנאשם את הכתף, ומאז סבל מכאבים כרוניים שהשפיעו על תפקודו. בשנת 2016, עבר ניתוח לשיפור מצבו וכיום נוטל תרופות לשיכון כאבים. משפחתו של הנאשם ומשפחתה של אשתו אינן נמצאות בארץ והם נעדרים גורמי תמיכה כלכליים ואישיים. מהתסקיר עולה, כי במהלך שהותו בארץ עבד הנאשם בעיקר בתפקידי אבטחה, ומזה כחצי שנה עובד בחברת תרופות כטכנאי (עובדה שאינה עולה בקנה אחד עם המכתב ממעסיקו בחברת התרופות, שהוצג בחודש אוקטובר 2011 ונכתב בו כי הנאשם עובד בחברה מזה כשנתיים. נראה כי מדובר במעסיקים שונים). שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה תהליך התבגרות מטלטל וקשה, שגרם לו לפתח דפוס הישרדותי בסיטואציות מורכבות. לנאשם אין הרשעות

קודמות. הוא לקח בפני שירות המבחן אחריות מסוימת על מעשיו, וטען כי שגה בהפעלת שיקול דעתו, טעות שנגרמה כתוצאה מהכאבים הכרוניים מהם סבל ואשר גרמו לנזקקותו לתרופות. לדבריו, הוצאת המרשמים בכל פעם מחדש, היתה כרוכה בתהליך מייגע, הוא הבין כי עשה טעות ומשוכנע כי לא ישוב עליה בעתיד. שירות המבחן התרשם עוד, כי לנאשם כוחות חיוביים לתפקוד נורמטיבי, הוא אינו מעורב בחברה שולית וההליך הפלילי גרם לו לבחון את דרך התנהלותו ולהפיק לקחים שיאפשרו לו להימנע ממעשים דומים בעתיד. לנוכח האמור, שירות המבחן המליץ על עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות וכן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם, מאחר ומדובר בעבירה ראשונה ויחידה לגביה הוא קיבל אחריות ועל מנת להימנע מפגיעה בעבודתו ובמשפחתו.

4. ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם ולגזור עליו 300 שעות שירות לתועלת הציבור, תוך שהדגיש את ההיערכות הרבה שנדרשה לצורך ביצוע העבירות, ומשך הזמן הארוך שבמהלכו בוצעו. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהרשעת הנאשם, תוך שהדגיש את מצבו הרפואי של הנאשם, שהוביל אותו לבצע את העבירות, את מצבו המשפחתי ואת האפשרות שהרשעה תפגע בהמשך העסקתו. ב"כ הנאשם עתר לגזור על הנאשם עונש שירות לתועלת הציבור בהיקף מצומצם. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על העבירה ואמר שטעה.

לאחר שמיעת הטיעונים לעונש, ועל פי רשות שניתנה לו, צירף הנאשם מסמכים רפואיים הכוללים סיכום אשפוז של הנאשם בבית חולים משנת 2016, במהלכו נותח לתיקון הנזק בכתף, רשימת ביקורים אצל רופאים וכן רשימת תרופות שנופקו לנאשם בהתאם למרשמים שנכתבו על ידי רופאים שונים בין השנים 2011-2015, ממנה ניתן ללמוד כי לאורך כל השנים הללו הנאשם קיבל בקביעות את התרופה TRAMADOL, אשר נרשמה לו על ידי רופאים שונים.

דין והכרעה

5. ההלכה בדבר המקרים בהן ניתן יהיה להימנע מהרשעה של מי שהוכחה אשמתו נקבעה בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**. על פי הלכה זו, הימנעות מהרשעה אפשרית בהתקיימותם של שני גורמים מצטברים. הראשון- כאשר סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים, והשני - כאשר הרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

6. העבירות שביצע הנאשם יוצרות סיכון שנגרם למי שעושה שימוש בתרופות מבלי שנזקק להן, או מבלי שנערך בירור על ידי איש מקצוע האם התרופות ומינון מתאימים לו. במקרה דנן, כפי שעולה מתוך רשימת התרופות שנופקו לנאשם עולה כי לאורך השנים, לפני ביצוע העבירות, במהלכן ואחריהן, הנאשם קיבל בקביעות את התרופה. עם זאת הנאשם קיבל את התרופה גם בתקופת ביצוע העבירות גם על פי מרשמים שכתבו רופאים שאינם ד"ר יצחקי, שאת מרשמיו זייף הנאשם כאמור בכתב האישום. כפי שעולה ממסמכים אלה, התרופה נופקה לנאשם בין החודשים אוקטובר 2013 עד מאי 2014, התקופה שאליה מתייחס כתב האישום, גם על בסיס מרשמים שכתבו ד"ר קידרמן, ד"ר מטיבצקי, ד"ר קנטור וד"ר סבג. משכך הסכנה שיצרו מעשיו של הנאשם לא באה לביטוי בחוסר התאמה של התרופה אלא בנטילת מינון מופרז העולה על המינון שהומלץ, ועל כן מידת הפגיעה בערך המוגן בינונית עד נמוכה.

7. שקלתי את העובדה כי מדובר בתרופות שנטל הנאשם עבור עצמו ואין כל טענה כי מסר אותן לשימוש עבור אדם

אחר.

מנגד, יש לתת את הדעת לכך שאין מדובר בעבירה בודדת, אלא ברצף של מעשים שבוצעו לאורך תקופה ארוכה בת מספר חודשים, דרשו תכנון ותחכום ובמהלך ביצועם, גילה הנאשם עקביות, התמדה וחתימה להשגת מטרתו. לאורך התקופה היו לנאשם מספר רב של הזדמנויות לחדול ממעשיו והוא לא עשה כן. נסיבות אלה שוללות מן העבירה אופי של מעידה חד פעמית. אני סבורה כי עובדות אלה, המחייבות שקילתם גם של שיקולי הרתעת היחיד והרבים, אינן מאפשרות, בנסיבות המקרה, להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולים עונשיים אלה.

8. אשר לטענת הפגיעה האפשרית בשיקום הנאשם- הנאשם עובד כטכנאי בחברת תרופות. על פי האמור בתסקיר שירות המבחן, מדובר בחברת תרופות ששמה הזכר בתסקיר ושה עובד הנאשם מזה כחצי שנה. בדיון שהתקיים בחודש אוקטובר 2016, הוצג מכתב מאת מעסיקו של הנאשם, לפיו הנאשם סיפר למעסיק על התיק הפלילי המתנהל נגדו, ונכתב כי אם הנאשם יורשע בתיק זה, הדבר עלול לפגוע בסיווג הביטחוני בעבודה. דא עקא שמכתב זה הוא מאת חברה ששמה שונה משם החברה שנכתב בתסקיר, ונכתב בו כי הנאשם עובד בחברה, באותה עת, מזה כשנתיים. באין הסבר אחר לסתירה, הדעת נותנת כי מדובר בשני מעסיקים שונים, וממילא כל שנאמר ביחס להעסקתו של הנאשם על ידי החברה שכתבה את המכתב, אין בו כדי ללמד דבר על השפעת הרשעתו של הנאשם על המשך העסקתו בחברה בה עובד כעת.

מעבר לצורך אומר, כי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים התשמ"א-1981 קובע מיהם הגופים הרשאים לקבל מידע מהמרשם הפלילי. ככל הידוע, מעסיקו של הנאשם, בין אם מדובר בחברה ששמה הזכר בתסקיר ובין אם מדובר בחברה ששמה מופיע על המכתב שהוגש על ידי הנאשם, היא חברה פרטית, אינה רשאית לקבל מידע מהמרשם הפלילי וממילא אינה רשאית להתחשב בו בגדר שיקוליה בנוגע להמשך העסקתו של הנאשם.

קיים נוהג נפסד הידוע ומוכר לבית המשפט, במסגרתו מעסיקים נוהגים לבקש מעובדיהם "תעודת יושר", או הצהרה בנוגע לרישום הפלילי שלהם, באופן שמנוגד להוראות החוק. מובן כי אל לו לבית המשפט לתת ידו לנוהג פסול זה באמצעות הימנעות מהרשעה של נאשמים שהוכחה אשמתם, כדי למנוע את פיטוריהם מעבודתם, כאשר המעסיקים עצמם אינם רשאים לקבל מידע כאמור.

נטען בפניי כי הנאשם סיפר מיוזמתו למעסיק על כתב האישום נגדו. משכך, המעסיק ידע וחשוף לעובדה כי נקבעה אשמתו של הנאשם בעבירות זיוף ומרמה בכל הנוגע למרשמי תרופות וכי הוא ביצע את המעשים שיוחסו לו. השאלה האם בסופו של יום הנאשם הורשע או שנקבעה אשמתו ללא הרשעה, היא שאלה משפטית שאין לה כל השלכה על השאלה האם הנאשם ביצע או לא ביצע את אותם מעשים, שהיא העובדה העשויה לעניין את המעסיק ואשר הוא ממילא ער לה.

9. לנוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות שבהן נקבעה אשמתו.

10. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו לעיל ולרמת הענישה הנוהגת במקרים דומים (ראו למשל: ת"פ (שלום ירושלים) 23382-11-11, **מדינת ישראל נ' נירה מזרחי** (פורסם בנבו) 10.2.14); ת"פ (שלום ראשון לציון) 1870/09 **מדינת ישראל נ' טליה הלמן** (פורסם בנבו) 17.1.12), אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשיו

של הנאשם מתחיל בשירות לתועלת הציבור ומגיע עד מאסר בפועל בן חודשים ספורים ולצד ענישה נלווית של מאסר מותנה ובמקרים המתאימים גם קנס.

11. הנאשם בן 33 ואין לו הרשעות קודמות. זוהי מעורבותו הראשונה והיחידה בפלילים. יש לזקוף לזכותו את הודאתו בשלב מוקדם של ההליך ואף ללא שהובטח לו דבר במסגרת הסדר טיעון, לקיחת האחריות על המעשים וכן את נסיבות חייו המורכבות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן.

12. שקלתי בנוסף את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אשר האחרונה בהן בוצעה בחודש מאי 2014 ואת העובדה כי כתב האישום הוגש כשנה ושלושה חודשים לאחר השלמתה.

13. עוד שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם נעדר דפוסים עבריינים ובעל שאיפות וכוחות לקיים אורח חיים תקין. כן שקלתי את העובדה כי הנאשם עבר את הניתוח המשקם, שהפחית במידת הסבל שסובל כתוצאה מפציעתו ושיש בו כדי להקטין את נזקקותו לתרופות. כל אלה מלמדים על סיכוי נמוך מאוד כי הנאשם ישוב לבצע עבירות דומות.

14. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 180 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שיכין שירות המבחן ותוגש עד יום 15.6.17.

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

15. המזכירות תשלח העתק פסק הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' סיוון תשע"ז, 04 יוני 2017, בנוכחות הצדדים.